

nationale ombudsman

Rapport

Een goede deal?

Een onderzoek naar een klacht over de handelwijze van het Openbaar Ministerie na de aankoop via Marktplaats van een gestolen bakfiets.

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over het Openbaar Ministerie: gegrond.

Aanleiding

Verzoekster heeft op 14 december 2016 via Marktplaats een bod gedaan op een bakfiets. De verkoper is op diezelfde dag akkoord gegaan met het bod van verzoekster, maar liet haar toen ook weten dat er op dat moment nog een andere bieder was. Een dag later liet verkoper verzoekster weten dat de bakfiets voor haar was.

Op 21 december 2016, een week nadat verzoekster de bakfiets via Marktplaats heeft gekocht, is de bakfiets gestolen. De eigenaresse van de bakfiets (verder mevrouw X) is een kennis van verzoekster. Mevrouw X heeft op 22 december 2016 aangifte van diefstal van haar bakfiets gedaan.

Verzoekster heeft een week na 21 december 2016 contact gehad met de verkoper van de bakfiets en een afspraak gemaakt voor de levering van de bakfiets. De verkoper heeft de bakfiets bij verzoekster thuis afgeleverd en verzoekster heeft voor de fiets € 650 betaald. Verzoekster wist op dat moment niet dat de bakfiets gestolen was.

Het toeval wilde dat mevrouw X verzoekster op 5 februari 2017 zag rijden op de bakfiets. Zij heeft verzoekster toen laten weten dat zij de bakfiets als haar eigendom herkende vanwege de vijfpunts gordel van Bugaboo die zij eigenhandig in de fiets had gemonteerd. Verzoekster heeft mevrouw X hierop laten weten dat zij de bakfiets via Marktplaats had gekocht. De politie is ingeschakeld en de bakfiets is in beslag genomen. In afwachting van de beslissing van de officier van justitie is het beheer van de bakfiets op dat moment bij verzoekster gelaten.

Verzoekster is op 29 maart 2017 als getuige gehoord. Aan het einde van deze verklaring heeft verzoekster aangegeven dat zij, in het geval dat de bakfiets zou teruggaan naar mevrouw X, aangifte wenste te doen van oplichting. Op 29 juni 2017 is de verkoper van de bakfiets aangehouden op verdenking van diefstal en heling. Verzoekster is op 30 juni 2017 opnieuw als getuige gehoord. Daarna heeft verzoekster niets meer over de strafzaak vernomen.

Via mevrouw X komt verzoekster er in oktober 2017 achter dat de zitting in de strafzaak tegen de verkoper heeft plaatsgevonden op 16 oktober 2017. Nadat verzoekster diverse keren heeft geprobeerd contact te zoeken met het Openbaar Ministerie (OM) om meer duidelijkheid te krijgen, ontvangt zij bij brief van 26 oktober 2017 een reactie van het OM. Het OM schrijft in die brief dat verzoekster zich in principe schuldig heeft gemaakt aan (schuld)heling. Het OM wijst er daarbij op dat zij zelf de verkoper heeft benaderd en tot aankoop is overgegaan. Verder schrijft het OM dat de officier van justitie heeft besloten de aangifte van verzoekster van oplichting niet mee te nemen in de strafzaak omdat de verkoper van de bakfiets verzoekster niet zelf heeft benaderd. Tot slot schrijft het OM dat de officier van justitie heeft besloten verzoekster niet te vervolgen voor (schuld)heling.

Op 23 november 2017 heeft verzoekster een klacht ingediend bij het OM. De brief van 26 oktober 2017 is volgens haar, afgezien van de taalfouten, suggestief geformuleerd. Onduidelijk is volgens haar op welke gronden zij zich schuldig zou hebben gemaakt aan (schuld)heling. Verder klaagt zij erover dat zij zich niet als benadeelde partij heeft kunnen voegen. Voorts klaagt verzoekster over de wijze van communiceren door het OM en heeft zij gevraagd of het mogelijk was haar aangifte alsnog mee te nemen in de strafzaak over diefstal.

Bij brief van 29 maart 2018 heeft het OM de klacht van verzoekster over de wijze van communiceren gegrond verklaard. Voor het overige heeft het OM de klachten ongegrond verklaard. Het OM blijft bij zijn standpunt dat verzoekster juridisch gezien aan te merken is als verdachte van (schuld)heling. Omdat niet is gebleken dat verzoekster zich voldoende op de hoogte heeft gesteld van de herkomst van de bakfiets, heeft de officier van justitie haar niet als slachtoffer aangemerkt in de strafzaak en heeft zij niet de bijbehorende rechten gekregen, aldus het OM.

Verzoekster heeft de bakfiets op dit moment niet meer in beheer. De fiets is in de zomer van 2018 teruggedaan naar mevrouw X.

De Nationale ombudsman heeft de klacht van verzoekster in onderzoek genomen en de klacht als volgt geformuleerd.

Klacht

Verzoekster klaagt over de wijze waarop het OM met haar is omgegaan nadat zij via Marktplaats een fiets had gekocht, waarvan later bleek dat het een gestolen fiets was.

Standpunt verzoekster

Verzoekster stelt zich op het standpunt dat het OM haar, nadat zij aangifte heeft gedaan van oplichting, ten onrechte niet op de hoogte heeft gehouden over het verdere verloop van de strafzaak tegen de verkoper van de bakfiets. Verzoekster is verder van mening dat het OM haar ten onrechte heeft beschuldigd van (schuld)heling en dat het zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat niet is gebleken dat verzoekster zich voldoende op de hoogte heeft gesteld van de herkomst van de fiets. Verzoekster stelt dat zij bij de aankoop van de bakfiets via Marktplaats wél heeft voldaan aan haar onderzoeksplicht. Zij heeft de verkoper vragen gesteld, onder meer over de herkomst van de fiets. Daarnaast heeft zij contact opgenomen met de leverancier van de bakfiets en gevraagd of de fiets daar geregistreerd stond, welke vraag bevestigend werd beantwoord. Verzoekster stelt bovendien een marktconforme prijs voor de fiets te hebben betaald. Verzoekster stelt dat het OM haar ten onrechte niet in staat heeft gesteld om haar schade – het aankoopbedrag van de bakfiets – te verhalen op de verdachte. Zij had zich als benadeelde partij willen voegen in het strafproces om op die manier haar schade te kunnen verhalen op de verkoper.

Standpunt OM

Aangifte

In reactie op de vraag van de Nationale ombudsman welke beslissing door het OM is genomen op de aangifte van verzoekster, reageert het OM als volgt. Het OM stelt zich op het standpunt dat van verzoekster geen formele aangifte is opgenomen. Een beslissing op de aangifte is volgens het OM dan ook niet genomen. Het OM stelt dat het niet op correcte wijze met verzoekster is omgegaan, nu verzoekster in de gelegenheid had moeten worden gesteld om aangifte te doen. Zij had immers in het getuigenverhoor aangegeven dat zij deze wens had in het geval dat de bakfiets zou worden teruggegeven aan mevrouw X.

Brief OM 26 oktober 2017

Het OM stelt met de brief van 26 oktober 2017 niet behoorlijk in de richting van verzoekster te hebben gehandeld. In reactie op vragen van de Nationale ombudsman stelt het OM dat de mededeling dat verzoekster zich schuldig heeft gemaakt aan (schuld)heling, hetgeen werd bevestigd in de klachtafhandelingbrief, onzorgvuldig en niet correct is jegens verzoekster. Deze mededeling is opnieuw voorgehouden aan de officier van justitie, die daarop heeft aangegeven dat verzoekster nooit verdacht is geweest van (schuld)heling. Hiervoor waren onvoldoende feiten en omstandigheden aanwezig, nu zij een redelijke prijs voor de fiets heeft betaald, enig onderzoek heeft verricht door de leverancier te bellen en volledig heeft meegewerkt aan het opsporingsonderzoek. Verder heeft de brief van 26 oktober 2017 volgens het OM niet bijgedragen aan een heldere communicatie, nu wordt gesproken over een aangifte van verzoekster terwijl zij geen aangifte had gedaan dan wel dat zij hiertoe in de gelegenheid was gesteld. Evenmin is volgens het OM in de brief voldoende uitgelegd waarom de officier van justitie van oordeel is dat geen sprake is van oplichting. Tot slot staan in de brief spelfouten, aldus het OM. Het OM stelt zich op het standpunt deze gang van zaken te betreuren. Het heeft laten weten dat intern aandacht is gevraagd voor de (juridische) kwaliteit van brieven. Het wijst er voorts op dat verzoekster bij de teruggave van de bakfiets aan mevrouw X niet is geweest op de mogelijkheid om een klaagschrift in te dienen op grond van artikel 552a Wetboek van Strafvordering. Het stelt dat dit niet zorgvuldig is, maar dat dit vermoedelijk niet had geleid tot een voor verzoekster gunstige uitkomst, nu mevrouw X juridisch als eigenaar is aangemerkt.

De door verzoekster geleden schade

Wat betreft de door verzoekster geleden schade stelt het OM zich op het standpunt dat zij dit via een civielrechtelijke procedure op de veroordeelde verkoper van de bakfiets kan verhalen. Het OM ziet geen aanleiding om over te gaan tot het vergoeden van het aankoopbedrag van de bakfiets, nu zij zelf het risico heeft genomen om de bakfiets via Marktplaats te kopen. Om voor vergoeding van de schade in aanmerking te komen had verzoekster wel meer onderzoek moeten doen naar de herkomst van de bakfiets, aldus het OM.

Overige vragen van de Nationale ombudsman aan het OM

Het OM heeft tijdens het onderzoek een reactie gegeven op door de Nationale ombudsman gestelde vragen over oplichting en slachtofferschap. Vragen hierover waren voor verzoekster onbeantwoord gebleven. Het OM heeft in zijn reactie zijn standpunt, dat inhoudt dat in het geval van verzoekster geen sprake was van oplichting en dat verzoekster als gevolg daarvan terecht niet als slachtoffer van oplichting is aangemerkt, toegelicht.

Tegemoetkoming voor het ongemak

Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft het OM laten weten dat het niet behoorlijk heeft gehandeld jegens verzoekster omdat het OM heeft nagelaten verzoekster de gelegenheid te bieden aangifte te doen van oplichting, heeft nagelaten verzoekster te informeren over haar beklagmogelijkheden en door de inhoud en vorm van de brief van het OM van 26 oktober 2017. In de klachtprocedure bij het OM is dit volgens het OM maar ten dele rechtgezet. Voor het ongemak dat verzoekster als gevolg daarvan heeft ondervonden, biedt het OM verzoekster een tegemoetkoming aan van € 100.

Reactie verzoekster

In haar reactie op het schrijven van het OM geeft verzoekster aan dat mevrouw X niet als juridisch eigenaar van de bakfiets is aangemerkt, maar dat de bakfiets op 10 augustus 2018 enkel in beheer is teruggeven aan mevrouw X. Volgens verzoekster is nog altijd onduidelijk aan wie de fiets toebehoort. Zij wijst er in haar reactie op dat de zaak op 1 februari 2019 door het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden is behandeld. Verzoekster heeft van mevrouw X begrepen dat het hof tijdens de zitting heeft gesteld dat mevrouw X en verzoekster er via onderling overleg uit dienen te komen aan wie de fiets toebehoort, hetgeen wordt bevestigd in de uitspraak van het hof.

Verzoekster kan zich verder niet vinden in de argumenten die het OM aandraagt om zijn standpunt te onderbouwen om niet over te gaan tot het vergoeden van de door verzoekster geleden schade. Zij stelt zich op het standpunt dat zij voldoende onderzoek heeft gedaan naar de herkomst van de bakfiets om voor vergoeding van de schade in aanmerking te komen.

Voorts heeft verzoekster een reactie gegeven op de standpunten van het OM wat betreft oplichting en slachtofferschap.

Tot slot laat verzoekster weten dat het OM haar met de tegemoetkoming van € 100 een verklaring van finale kwijting heeft meegestuurd met het verzoek deze getekend retour te sturen. Verzoekster geeft aan dat zij hierdoor opnieuw het gevoel heeft dat het OM haar niet serieus neemt. Verzoekster wenst, in het geval dat zij de bakfiets niet terugkrijgt, het aankoopbedrag van € 650 vergoed te krijgen.

Reactie verzoekster op verslag van bevindingen en aanvullende vraag van de Nationale ombudsman

Beslag

Bij het toesturen van het verslag van bevindingen heeft de Nationale ombudsman verzoekster en het OM de aanvullende vraag gesteld wie heeft besloten dat de bakfiets terug moest naar mevrouw X. Verzoekster heeft hierop het volgende laten weten.

Verzoekster stelt dat de bakfiets, na inbeslagname door de politie, eerst door de politie is meegenomen. Vervolgens kreeg verzoekster de bakfiets terug. Omdat de bakfiets bij verzoekster buiten stond, heeft mevrouw X de officier van justitie gevraagd of de bakfiets terug kon naar de politie zodat de bakfiets binnen kon staan. Op die manier zou de bakfiets minder snel in waarde verminderen. De officier van justitie heeft hiermee ingestemd, aldus verzoekster. Daarna, zo stelt verzoekster, heeft de politie mevrouw X gevraagd om de bakfiets snel te komen ophalen, omdat anders tot vervreemding of vernietiging van de bakfiets zou worden overgegaan.

Voorwaarde van finale kwijting

Het OM heeft verzoekster naar aanleiding van het verslag van bevindingen een brief toegestuurd. In deze brief van 9 oktober 2019 schrijft de waarnemend hoofdofficier van justitie dat hem is gebleken dat verzoekster zich door het toesturen van een verklaring van finale kwijting niet serieus genomen voelt. Hij schrijft het met haar eens te zijn dat de verklaring achterwege had moeten worden gelaten. Hiervoor biedt de waarnemend hoofdofficier van justitie zijn excuses aan. Verder vraagt hij verzoekster, wanneer zij de aangeboden tegemoetkoming wil aanvaarden, hem haar rekeningnummer toe te sturen.

Verzoekster heeft de ombudsman in reactie op deze brief van het OM laten weten dat zij niet begrijpt waarom het OM haar wederom vraagt of zij akkoord gaat met de geboden tegemoetkoming.

Reactie OM op verslag van bevindingen en aanvullende vraag van de Nationale ombudsman

Beslag

Het OM heeft de ombudsman in reactie op de aanvullende vraag laten weten dat de bakfiets op 29 maart 2017 formeel in beslag is genomen. Verzoekster heeft op dat moment afstand gedaan van de bakfiets als bedoeld in artikel 116, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, aldus het OM. De bakfiets bleef op dat moment volgens het OM in overleg met de hulpofficier van justitie in beheer bij verzoekster, in afwachting van de beslissing van de officier van justitie. Het OM laat weten dat de officier van justitie op 19 oktober 2017 een beslagbeslissing heeft genomen, waarbij hij heeft besloten dat de bakfiets terug mocht naar mevrouw X. Nu verzoekster afstand had gedaan van de bakfiets kon deze beslissing worden aangemerkt als eindbeslissing, aldus het OM. Op dat moment had aan verzoekster volgens het OM een brief moeten worden gestuurd waarin verzoekster dit werd medegedeeld. Dit is niet gebeurd, aldus het OM. Op 16 juli 2018 is de bakfiets volgens het OM feitelijk geretourneerd aan mevrouw X.

Het OM stelt dat het correct is dat het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden ter zitting heeft gesteld dat verzoekster en mevrouw X er via onderling overleg dienen uit te komen aan wie de fiets toebehoort. Het OM wijst er in dit verband op dat de beslissing van de officier van justitie over het beslag niets zegt over de eigendomsverhoudingen. Het wijst hierbij op artikel 116, zesde lid, van het Wetboek van Strafvordering. Verzoekster kan volgens het OM in een civiele procedure door middel van revindicatie aantonen dat zij de rechtmatige eigenaar is, waarbij zij de kosten zou kunnen verhalen op de verkoper.

Voorwaarde van finale kwijting

Verder laat het OM weten dat aan de geboden tegemoetkoming abusievelijk een voorwaarde van finale kwijting is verbonden. Nu het om een vergoeding uit coulance gaat had dit volgens het OM niet mogen gebeuren. Het OM heeft verzoekster daarom de brief van 9 oktober 2019 toegestuurd.

Beoordeling

Informatieverstrekking

De Nationale ombudsman beoordeelt het handelen van de overheid aan de hand van door hem opgestelde behoorlijkheidsnormen.

In dit geval toetst de ombudsman het handelen van het OM aan het vereiste van informatieverstrekking.

Het vereiste van goede informatieverstrekking houdt in dat de overheid ervoor zorgt dat de burger de juiste informatie krijgt en dat deze informatie klopt en volledig en duidelijk is. Zij verstrekt niet alleen informatie als de burger erom vraagt, maar ook uit zichzelf.

Het OM heeft het vereiste van goede informatieverstrekking naar het oordeel van de Nationale ombudsman in deze zaak geschonden.

Aangifte en verdachte (schuld)heling

Verzoekster heeft het OM tijdens het verhoor in het kader van de strafzaak over diefstal laten weten aangifte van oplichting te willen doen als de bakfiets terug zou gaan naar mevrouw X. Nadat verzoekster een tweede maal is verhoord in de strafzaak over diefstal tegen de verkoper, hoort verzoekster niets meer van het OM. Verzoekster had verwacht door het OM geïnformeerd te worden over de strafzaak over diefstal. Verder was zij in de veronderstelling aangifte te hebben gedaan, en verwachtte zij ook hierover geïnformeerd te worden. Pas nadat zij het OM in oktober 2017 herhaaldelijk om duidelijkheid verzoekt, schrijft het OM in de brief van 26 oktober 2017 dat de officier van justitie de aangifte van verzoekster niet meeneemt omdat de verkoper haar niet zelf heeft benaderd. Vervolgens blijkt tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman dat het OM nooit een formele aangifte heeft opgenomen.

Naast de onjuiste informatieverstrekking over de aangifte vertoont de brief van 26 oktober 2017 van het OM richting verzoekster ook op andere punten gebreken. Het OM schrijft dat verzoekster zich in principe heeft schuldig gemaakt aan (schuld)heling, maar dat de officier van justitie heeft besloten haar daarvoor niet te vervolgen. Het OM herhaalt dit standpunt in de klachtafhandelingsbrief van 29 maart 2018. Ook op dit punt krijgt verzoekster pas duidelijkheid tijdens de procedure bij de Nationale ombudsman, wanneer het OM verzoekster laat weten dat zij nooit verdachte is geweest van (schuld)heling.

Het OM erkent niet op de juiste wijze met verzoekster te zijn omgegaan wat betreft de punten over de aangifte en de verdenking van (schuld)heling. Hiervan heeft de Nationale ombudsman met instemming kennisgenomen. Het OM heeft laten weten dat het verzoekster de gelegenheid had moeten bieden om aangifte te doen. Door dit niet te doen, heeft het OM verzoekster de mogelijkheid onthouden om verkoper te laten vervolgen, dan wel op grond van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering een beklagprocedure bij het gerechtshof te starten tegen het niet vervolgen.

Beslag

De Nationale ombudsman constateert dat de informatieverstrekking vanuit het OM met betrekking tot het beslag eveneens gebrekkig was. Het OM schrijft dat verzoekster afstand heeft gedaan van de bakfiets als bedoeld in artikel 116, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering. Verzoekster zelf lijkt hiervan niet op de hoogte te zijn. Verder is de brief aan verzoekster waarin haar had moeten worden medegedeeld dat de officier van justitie op 19 oktober 2017 heeft beslist dat de bakfiets terug mocht naar mevrouw X niet verstuurd. Het OM heeft nagelaten verzoekster te informeren over de mogelijkheid om op grond van artikel 552a van het Wetboek van Strafvordering een klaagschrift in te dienen.

Wat betreft het nalaten verzoekster te informeren over de beklagprocedure stelt het OM dat dit niet zorgvuldig was. De Nationale ombudsman waardeert het dat het OM in zoverre heeft erkend onzorgvuldig te zijn geweest.

Voor verzoekster is, anders dan het OM veronderstelt, nog altijd onduidelijk aan wie de bakfiets toebehoort. Het had naar het oordeel van de ombudsman op de weg van het OM gelegen verzoekster zijn standpunt toe te lichten dat mevrouw X juridisch als eigenaar is aangemerkt.

Conclusie

Uit het voorgaande wordt duidelijk dat de informatieverstrekking door het OM in deze zaak niet alleen beperkt, maar ook onjuist en onvolledig was. De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Tegemoetkoming onder voorwaarde van finale kwijting

De Nationale ombudsman acht het onjuist dat het OM verzoekster een tegemoetkoming heeft geboden voor het ongemak onder voorwaarde van finale kwijting. Aan een betaling uit coulance kunnen geen voorwaarden worden verbonden. De Nationale ombudsman ziet coulance als een financiële handreiking als blijkt dat door toedoen van de overheid een burger onevenredig is benadeeld. Het aanbieden van een financiële tegemoetkoming uit coulance betekent niet dat de overheid de aansprakelijkheid voor eventuele schade aanvaardt. Het gaat om een vaststaand bedrag waar voor beide partijen geen aanvullende voorwaarden op van toepassing kunnen zijn en waar in principe niet over onderhandeld kan worden (zie ook het rapport van de Nationale ombudsman van 22 oktober 2019 met nr. 2019/055).

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennisgenomen van de reactie van het OM dat de voorwaarde van finale kwijting in dit geval niet aan de geboden tegemoetkoming had mogen worden verbonden.

Afrondend gesprek en geboden tegemoetkoming

Gelet op de gang van zaken in deze zaak en de (mogelijk) nog bestaande onduidelijkheden bij verzoekster, ziet de Nationale ombudsman aanleiding het OM de aanbeveling te doen om in een afrondend gesprek met verzoekster de gang van zaken toe te lichten.

Verder geeft de Nationale ombudsman het OM in overweging de hoogte van de door het OM toegekende tegemoetkoming nogmaals te bezien. Bij het bepalen van de hoogte van de tegemoetkoming zou het OM aansluiting kunnen zoeken bij de Aanwijzing Schade Niet-Voegen, nu verzoekster als gevolg van een fout van het OM geen aangifte heeft kunnen doen van oplichting.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het OM is gegrond.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman doet het OM de aanbeveling verzoekster uit te nodigen voor een afrondend gesprek over deze zaak en geeft het OM in overweging de verzoekster geboden tegemoetkoming nogmaals te bezien.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen

Relevante literatuur en wet- en regelgeving

Wetboek van Strafrecht

Artikel 326, eerste lid

Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordelen, hetzij door het aannemen van een valse naam of van een valse hoedanigheid, hetzij door listige kunstgrepen, hetzij door een samenweefsel van verdichtsels, iemand beweegt tot de afgifte van enig goed, tot het verlenen van een dienst, tot het ter beschikking stellen van gegevens, tot het aangaan van een schuld of tot het teniet doen van een inschuld, wordt, als schuldig aan oplichting, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Wetboek van Strafvordering

Artikel 116, tweede lid

Indien degene bij wie het voorwerp in beslag is genomen ten overstaan van de rechter-commissaris, de officier van justitie of een opsporingsambtenaar schriftelijk verklaart afstand te doen van het voorwerp, kan de hulpofficier van justitie of het openbaar ministerie:

- a. het voorwerp doen teruggeven aan degene die redelijkerwijs als rechthebbende kan worden aangemerkt;
- b. gelasten dat het voorwerp ten behoeve van de rechthebbende in bewaring zal blijven, indien teruggave aan degene die redelijkerwijs als rechthebbende kan worden aangemerkt, nog niet mogelijk is;
- c. in geval degene bij wie het voorwerp is in beslag genomen verklaart dat het hem toebehoort, gelasten dat daarmee wordt gehandeld als ware het verbeurd verklaard of onttrokken aan het verkeer.

Artikel 116, zesde lid

De in dit artikel bedoelde beslissingen laten ieders rechten ten aanzien van het voorwerp onverlet.

Artikel 552a, eerste lid

De belanghebbenden kunnen zich schriftelijk beklagen over inbeslagneming, over het gebruik van in beslag genomen voorwerpen, over het uitblijven van een last tot teruggave, over het al dan niet toepassen van de in artikel 116, vierde lid, neergelegde bevoegdheid, over de vordering van gegevens, over de vordering medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van gegevens, over de kennisneming of het gebruik van gegevens, vastgelegd tijdens een doorzoeking of op vordering verstrekt, over de kennisneming of het gebruik van gegevens, opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk en vastgelegd bij een onderzoek in zodanig werk, over de kennisneming of het gebruik van gegevens als bedoeld in de artikelen 100, 101 en 114, over de vordering gegevens te bewaren en beschikbaar te houden, alsmede over de ontoegankelijkmaking van gegevens, aangetroffen in een geautomatiseerd werk, bedoeld in artikel 125o, de opheffing van de desbetreffende maatregelen of het uitblijven van een last tot zodanige opheffing.